

## ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΡΕΣ

Είθισται να ευχόμαστε ιδιαίτερα την πρώτη του νέου έτους. Και λίγο συνειδητοποιούμε ή καν υποπτευόμαστε την δύναμη και την απειλή της ευχής. «Αρά» στα αρχαία είναι η ευχή, είναι και η κατάρα.

Στην αρχή κάθε έτους, την 4η ημέρα της Πρωτοχρονιάτικης Εορτής, ο Βασιλεύς της Βαβυλώνας προεξήρχε μιας ιεροτελεστίας όπου αναπαρίστατο και αναπαρήγετο η θεολογία και κοσμογονία, η δημιουργία του σύμπαντος της πραγματικότητας. Η τελετή επικεντρωνόταν στην επίσημη απαγγελία του Βαβυλωνιακού Έπους της Γένεσης, του περίφημου Enuma Elish, των Επτά Πινακίδων της Δημιουργίας. Το τελετουργικό ήταν ουσιώδες μέρος της σταθεροποίησης της αρχέγονης κοσμικής τάξης, αιώνιας δια της ανένης ανανέωσής της.

Ιδού η Μεγάλη Ευχή της Βαβυλώνας, όλων των κατοίκων δια του Άρχοντος: να ισχύσει η Κοσμική Τάξη. Και η Μεγάλη Αφιέρωση: κάνω ώστε να ισχύσει και αυτόν τον χρόνο όσο εξαρτάται από μένα, τώρα συμβολικά στην αρχή του έτους, και καθ' όλη τη διάρκειά του πραγματικά με τη σκέψη και την πράξη μου. Και η Μεγάλη Αρά (Κατάρα): όλες οι κοσμικές δυνάμεις θα στραφούν εναντίον μου αν την παραβώ.

Ευχή και Αφιέρωση (Αποφασιστική Δέσμευση) και Κατάρα πάνε μαζί. Δεν γίνεται να εύχεσαι ποτέ χωρίς να αφιερώνεσαι, χωρίς να δεσμεύεσαι, χωρίς να αποδεικνύεις με λόγους και έργα την έφεση όλου του είναι σου προς αυτό που εύχεσαι. Και χωρίς αυτό που εύχεσαι να είναι θεμιτό κατά τη θεία τάξη της ύπαρξης. Γιατί αλλιώς η ευχή είναι κενή και ψεύτικη. Και επιστρέφει ως κατάρα, γιατί βεβηλώνεις την ακεραιότητα της κοσμικής τάξης διττά, με μη γνησιότητα και με παράβαση.

Στην αρχή του νέου χρόνου 2011 επικαλούμαι τη συστατική εμπειρία του Ελληνισμού, ως ευχή και αφιέρωση των Δημιουργών στο πνεύμα της, και ως κατάρα για τους παραβάτες:

{Ἦτοι μὲ πρῶτιστα Χάος γένετ' · αὐτὰρ ἔπειτα  
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ  
ἄθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,  
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,  
ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἄθανάτοισι θεοῖσι,  
λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων  
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.}

Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα  
Γαί' ευρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ  
ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,  
Τάρταρά τ' ηερόεντα μυχώ χθονός ευρυοδείης,  
ηδ' Ἔρος, ος κάλλιστος εν ἀθανάτοισι θεοῖσι,  
λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων  
δάμναται εν στήθεσσι νόον και ἐπίφρονα βουλήν.

Ησίοδος, Θεογονία, 116 - 22

[Και λοιπόν πρώτιστα έγινε το Χάος, όμως έπειτα η ευρύτερη Γη, ασφαλής έδρα για πάντα όλων των αθανάτων που κατέχουν τις κορυφές του χιονοσκεπούς Ολύμπου, και τα σκοτεινά Τάρταρα στον μυχό της ευρύχωρης γης, και ακόμη ο Έρωσ, ο πιο όμορφος μεταξύ των αθανάτων θεών, που λύνει τα μέλη, και όλων των θεών και όλων των ανθρώπων δαμάζει τον νου στα στήθη τους και την φρόνιμη βουλή τους.]

Η γόνιμη απειρία του Χάους. Το σταθερό υπομόχλιο της ορισμένης μορφής (Γη). Και η παντοδύναμη μόχλευση της Φυσικής Τελειότητας (ο κάλλιστος Έρωσ). Η Αγία Τριάδα του Κλασσικού Ελληνισμού.

Και επίσης επικαλούμαστε το ιδρυτικό βίωμα της Ελληνικής Νέας Θρησκείας:

{Εν' αρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν' αρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν}.

Εν αρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ Λόγος. οὗτος ἦν ἐν αρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ευαγγέλιον Κατὰ Ἰωάννην, 1 -5

[Στην αρχῇ ἦταν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦταν πρὸς τὸν Θεό, καὶ θεὸς ἦταν ὁ Λόγος. Αὐτὸς ἦταν στὴν αρχῇ πρὸς τὸν Θεό. Τὰ πάντα ἐγίναν δι' Αὐτοῦ, καὶ χωρὶς Αὐτὸν δὲν ἐγίνε κανένα ὄν που ἐγίνε. Σὲ Αὐτὸν ἦταν ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦταν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς λάμπει στὸ σκότος, καὶ τὸ σκότος δὲν καταλαβαίνει τὸ φῶς.]

Ο Λόγος ως δημιουργική αρχή του Κόσμου και ταυτόχρονα η κοσμική τάξη, το φως του κόσμου, η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή των όντων.

«Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν».

Το Leviathan του ΝεοΕλληνικού Καθεστώτος είναι ανθελληνικό και άθεο. Σε κάθε θεμελιώδη αξία του Ελληνισμού και της Νέας Θρησκείας είναι αντίθετο, όχι από πεποίθηση αλλά από καχεξία. Δεν καταλαβαίνει και ποτέ δεν κατάλαβε ούτε πρόκειται ποτέ να καταλάβει το Πολιτιστικό Πνεύμα του χώρου και της κοινωνίας μας. Από αυτήν τη θεμελιώδη άνοια ξεκινάνε όλα. Και γι' αυτό είναι καταραμένο.

Πήρε την παρακαταθήκη της ουσίας μας και έκανε μια ανούσια όσο και αηδή πομφόλυγα, ιδιοποιήθηκε τον ζωντανό Λόγο του Όντος και τον βαλσάμωσε, λάμβανε πλούτο και παρήγαγε την κόπρο του Αυγεία. Εγκλώβισε την ελευθερία μας στον δαιδαλώδη Λαβύρινθο της Διαπλοκής του, και κατέτρωγε τις σάρκες μας όπως ο Μινώταυρος τα κάλλιστα τέκνα της Αθήνας.

Το Leviathan κατέστρεψε τη χώρα και την κοινωνία. Αλίμονο στους εξαρτηματικούς

παρατρεχάμενους που το υπηρετούν ακόμη από ανίερο φόβο η βλάσφημη ελπίδα. Δεν είναι συνυπεύθυνοι με το Leviathan, όσο κι αν μπήκαν στην προστασία του και στην επίβλεψή του παλαιότερα. Τώρα καταλαβαίνουν τη ζημιά που τους έκανε. Από δώ και πέρα όποιος μένει κοντά του και στα ήθη του θα είναι συνυπεύθυνος.

Οι αναίσχυντες υποκρισίες του Συστήματος υπέρ Ελληνισμού και Θρησκείας συσώρευαν μίσμα απάτης, και οι ευχές του μετρούσαν για κατάρες κατά της κεφαλής του ενώπιον της Θείας Δίκης.

Ήρθε ο καιρός και η Κατάρα έπιασε. Οι Μοίρες ύφαιναν με αδήριτη αναγκαιότητα την καταστροφή του Leviathan, και τώρα το ψαλίδι τους κόβει το νήμα του.

Ο Θησέας της Ελευθερίας σκοτώνει τον Μινώταυρο – μόνο έτσι θα βγούμε από τον Λαβύρινθο. Ο Ηρακλής της Δημιουργίας καθαρίζει την κόπρη – μόνον έτσι θα καθαρίσουμε το στίγμα της παγκόσμιας περιφρόνησης από πάνω μας. Και το Φως της Γνώσης (Απόλλων και Λόγος Θεός και Λόγος του Όντος) εξαφανίζει το σκότος της αναξιοκρατίας.

Αυτά ευχόμαστε οι ελεύθεροι δημιουργοί της κάθε γνώσης και ικανότητας. Και σε αυτά αφιερωνόμαστε. Γιατί η αληθινή ευχή είναι και δύναμη πραγμάτωσής της. Αλλιώς είναι ευνουχισμένη κραυγή των δούλων, των ανίκανων, των αδαών.

Ευχή για απελευθέρωση – και θα πιάσει και θα γίνει.

Ευχή για δημιουργία – και θα πιάσει και θα γίνει.

Ευχή για γνώση και τέχνη και ικανότητα – και θα πιάσει και θα γίνει.

Και Κατάρα για το Leviathan – και έπιασε και γίνεται.

Είεν και Αμήν.

**[Δημοσιεύθηκε στον "ΠΑΤΡΙΝΟ ΤΥΠΟ"]**